

ART

161

rel

161

rel

katalog
wystawy
pokonkursowej

wystawa pokonkursowa

30.06-1.09.2023

wernisaż 30.06.2023 g. 18:00

ul. Prusa 3, Poznań

filtr: to konkurs sztuk wizualnych dla młodzieży szkół średnich z całej Polski, organizowany przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu. Nazwa odnosi się do zjawiska stosowania filtrów fotograficznych i filmowych, które jest jednym z podstawowych narzędzi funkcjonowania w mediach społecznościowych i rzeczywistości cyfrowej w ogóle.

Hasło przewodnie trzeciej edycji konkursu – **rel** (z ang. *relatable*) – odnosi się do tego z czym się utożsamiamy, zgadzamy lub mamy podobne przeżycia. Na wystawie prezentowana jest więc twórczość młodych osób nawiązującą do osobistych i zbiorowych doświadczeń; opowiadająca o ich relacjach, problemach i zainteresowaniach oraz ujawniająca wrażliwość na otaczający ich świat.

Amelia Dziemidzonek

nagroda

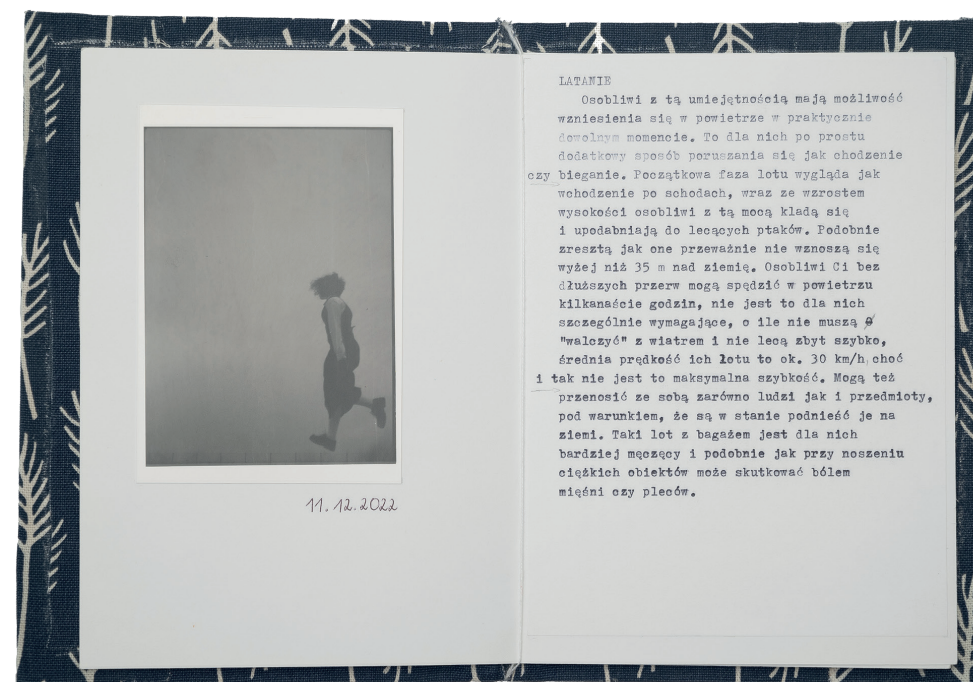
Osobliwości

książka

Prywatne archiwum osobliwych, zawierające zdjęcia i opisy osób z umiejętnościami wykraczającymi poza zbadane możliwości ludzkiego organizmu.

Nawet jeżeli nie zdajemy sobie z tego sprawy, często możemy wyczuć ich obecność wśród nas.

Na prośbę przedstawionych osób została zachowana ich anonimowość, aby zapewnić im dalsze, spokojne funkcjonowanie w społeczeństwie.

Wiktoria Jaźwicka

nagroda

Elastyczność ciała

cykl fotografii

Wiele z nas, gdy słyszy słowo elastyczność, wyobraża sobie człowieka, który jest bardzo wygimnastykowany. Jednak swoimi zdjęciami pokazuję moje spojrzenie na to słowo. Prace mają jeden wspólny element – jest nim człowiek. Można je interpretować jako ukazanie jak radzimy sobie z różnym rodzajem nacisku. Jacy silni możemy być. Mimo przeszkód jesteśmy w stanie sobie poradzić, a nawet powrócić jeszcze silniejsi.

„Największa potęga człowieka leży w sile jego wiary”
– Napoleon Hill.

Milena Półrolniczak

nagroda

No one cares

cykl fotografii

Pamiętasz ostatnią stresującą sytuację, przez którą chciałeś/aś zapaść się pod ziemię?

Zdjęcia pokazują miejsca, w których sama chciałam kiedyś zniknąć, tak jak oni.

Nikola Stępień

nagroda

cykle fotografii

Odrodzenie

Uzpełnij braki

WEHIKUŁ

Odrodzenie

Powrót do świadomości, samoświadomości, podświadomości, do przyjemności, do tego jak chcę się czuć. Dawno się tak nie czułam, a tęsknię za tym, za nią, za nami, tobą i sobą. I czasem, czasem kiedy ta sytuacja się zdarza, wracam tam gdzie byłam i ZAWSZE tęsknię, kiedy nie mogę tam, tu, gdzie(ś) wrócić.

Uzpełnij braki

Jak utrzymać powłokę w całości, kiedy środek się rozpada? Jak się trzymać, kiedy nie ma się już czego trzymać?

WEHIKUŁ

Zanieczyszczenie środowiska jest realnym problemem, który w przyszłości może przyczynić się do zaistnienia potrzeby wytwarzania przedmiotów codziennego użytku z odpadków. Przedstawiam wizję, moim zdaniem prawdopodobnie realnej, wizji przyszłości.

Cyprian Drąg

SCREENSHOT

nagroda

grafiki

Kika Koman

KANONY

wyróżnienie

animacja

Animacja poklatkowa, powstała przy użyciu plasteliny i fotografii.

Krótka opowieść o tym, że człowiek nigdy nie przebiję się przez ramy społeczne i nie zdobędzie pełnej indywidualności. Nie jesteśmy w stanie przebić się przez narzucone nam zasady życia społecznego i być w pełni wolnymi ludźmi.

animacja/zdjęcia: Kika Koman

muzyka: Maja Koman

Edmund Krajewski

wyróżnienie

**Profesor Murked Skianjew:
Biografia**

zin

Próba znalezienia własnej tożsamości, stworzenia przestrzeni do bardzo szczerej ekspresji, podana w formie broszurki politycznej z alternatywnego świata.

NAJWAŻNIEJSZE TEKSTY POLITYCZNE:

PROF. MURKDED SKIANJEW

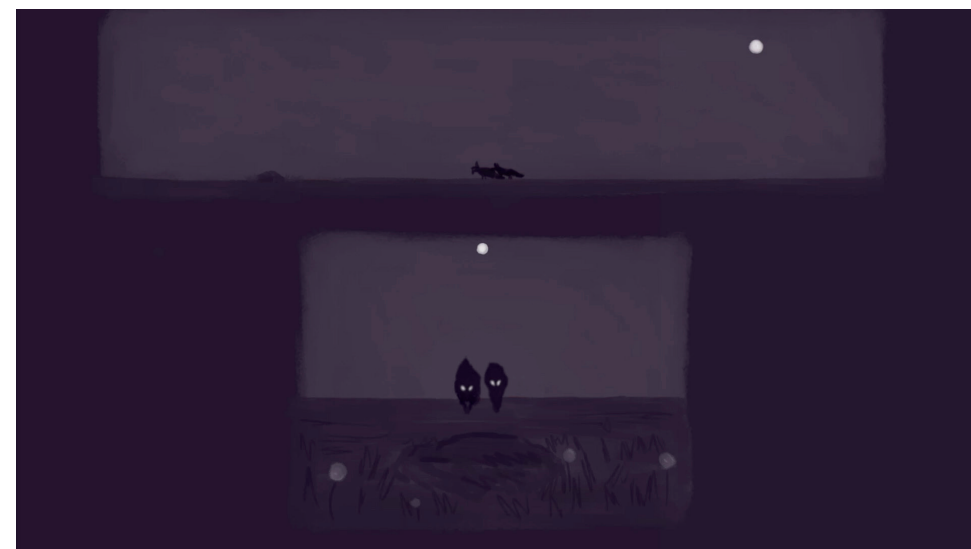
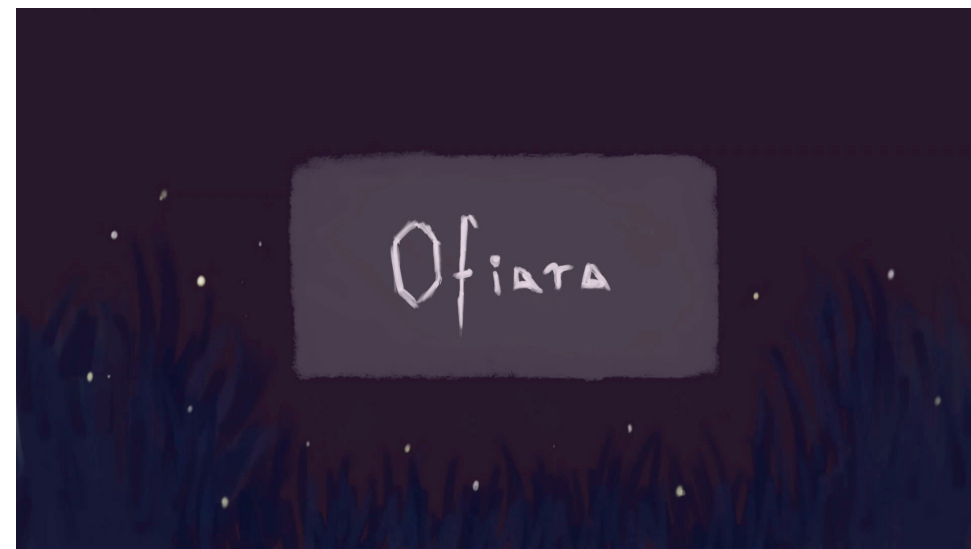
Człowiek i Przejycie

Weronika Pająk

wyróżnienie

Ofiara

animacja

Maria Ambroź

Dlaczego ja..., JA.exe, Ucieczka, Ghost, Wyciszenie cz. 1

kolaże, grafiki

Dlaczego ja... , JA.exe – wyobraź sobie cichy szept w głowie... Nie są to słowa, ale brzmi jak jakieś zdania. Do niego dołączają kolejne i kolejne, początkowo tworząc wspólną harmonię, a później po jednym wyłamują się i zaczynają się przekrzykiwać, tworząc wrzask nie do wytrzymania.

Ghost – czasami prowadzimy bardzo bujne życie towarzyskie, a wewnątrz czujemy się puści, przezroczyści niczym duch. Obserwujemy własne czyny zza mgły, pozwalając by to dziwne uczucie nami zawładnęło.

Ucieczka – obserwatorzy są wokół nas, sprawdzają każdy nasz krok, oceniają i czekają na chwilę słabości, by od razu skierować na nas reflektor spojrzeń.

Wyciszenie cz. 1 – w niektórych momentach musimy zapomnieć o świecie rzeczywistym, włączyć muzykę i zanurzyć się w świat fantazji. Stworzyć sztuczną otoczkę, że wszystko dobrze, że ta wewnętrzna ochota na wrzeszczenie do utraty sił zaraz minie...

Igiel Banasiak

sour mama

obraz

Zalana książka, zalany laptop, zalana grzała, zalany gips, zalana łazienka, zalana Polska Szwedami, zalany betonem Poznań, zalana Matka Boska Jasnogórska, a na koniec 1660 pokój w Oliwie.

rel?
giga rel

Antoni Bednarek

Ten rozdział w życiu: Spokój

cykl fotografii

Każde zdjęcie posiada własną historię związaną z rozdziałem/okresem w życiu, z którym wiele nastolatków się utożsamia. Tym okresem w życiu jest swoboda, niemartwienie się o otaczające cię problemy, życie chwilą. Każdy inaczej nazywa ten rozdział, lecz dla mnie jest to po prostu Spokój. Każdy również inaczej przeżywa swój rozdział, niektórzy imprezując z przyjaciółmi, kolejni spotykając z rodziną, a jeszcze inni skupiając się na sobie oraz doskonaląc swoje talenty. Rozdziałów w życiu jest naprawdę dużo, zdarzają się również te mniej szczęśliwe, które też mają swoje miejsce w życiu. Przez takie okresy trzeba przebrnąć. Nie można zapominać, że w każdej chwili coś się może skończyć, a coś zacząć. Moja praca ma na celu pokazać jeden z rozdziałów w moim życiu, który trwa do dzisiaj. Mam nadzieję, że Wasze szczęśliwe rozdziały będą trwały jak najdłużej.

Kinga Bożek

Brzydkie Piękno

obiekt

Praca przedstawia trudnościami z jakimi się zmagam, z jakim trudem się utożsamiam nie tylko jako kobieta, a jako czująca i bardzo wrażliwa osoba. Opisuję to w szczególności wiersze mojego autorstwa, które ukazują co siedzi w mojej głowie i co czuję, kiedy jest trochę gorzej. Fotografie na manekinie pokazują, że gdy jesteśmy dziećmi te problemy dla nas nie istnieją – nie mamy o nich pojęcia. Gdy nadszedł czas dorastania, pierwszych poważnych decyzji – jesteśmy zagubieni, zatracamy się i stoimy w miejscu... Poprzez zdjęcia chcę pokazać różnicę między tym jak żyję teraz, a tym kiedy priorytetem była dla mnie dobra pogoda na placu zabaw.

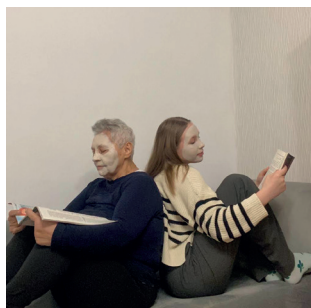
Manekin – to ja. Jego sylwetka to ciało kobiety, które jest piękne, jednakże pokazuje brzydką prawdę o stanie psychicznym, w którym aktualnie się znajduję. Praca jest dla mnie o tyle ważna, że wyszłam ze swojej strefy komfortu. Mam odwagę pokazać uczucia.

Dominika Burzyńska

Domowe SPA przy literaturze

fotografia

Fotografia przedstawia mnie i moją babcię – Annę. Często spędzamy razem czas na czytaniu ulubionych czasopism w towarzystwie maseczek na twarz. Moje zdjęcie przedstawia relację międzypokoleniową i stanowi inspirację dla innych na spędzanie czasu ze swoimi najbliższymi.

Maja Danielczak

Pan Tourette

cykl fotografii

Jako osoba chorująca na Zespół Tourette'a nie mam łatwo. Codziennie mierzę się z tikami wokalnymi i ruchowymi, ale jestem szczęśliwa, ponieważ mam wsparcie ze strony mojej rodziny i przyjaciół. Są gorsze przypadki ZT i cieszę się, że nie mam tak mocnych objawów. Utożsamiam się z „Panem Tourettem” – jest on ze mną od zawsze. Na co dzień myślę o tym, jaki będzie nowy tik, ponieważ nigdy nie wiadomo, co przyniesie przyszłość...

Mikołaj Danielewski

Straszne historie bez szczęśliwego zakończenia, Pewnego Mikołaja Danielewskiego

komiks

Moim celem było stworzenie komiksu, nie ważne czy dobrego, czy nie. Chciałem mieć po prostu to doświadczenie. Poczuć jak to jest zrobić komiks. I mi się udało. Zrobiłem go w stylu starych obrazków internetowych. Fabuła jest kiczowata i taka miała być. Miała być tylko pretekstem do zrobienia komiksu.

Zuzanna Dymecka

Pure Happiness

cykl fotografii

Oczekiwania innych – ślepy zaułek. Nie poznaję siebie. Nie czuję się sobą. Zasady, reguły, nakazy pętają jak więzy. Próbuję im sprostać na ślepo. Nie udaje się. Szczęście w tabletkach pozwala trwać. Pozornie. Pozornie szczęśliwie. Pozornie spokojnie. Z twarzą rozmytą we własnym odbiciu. Chemia w żyłach trzyma przy życiu. Zmysły próbują unicestwić. Trwam. Czyste szczęście.

Iga Gliszczyńska

Set me Free: manifest

książka

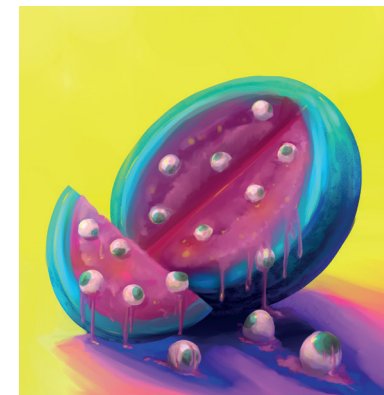
Projekt jest moją manifestacją chęci uwolnienia się od chorobliwego martwienia się o innych, co wiele razy przyćmiewa mi moją osobę, przez co żyję problemami innych. Sam zeszyt jest czymś więcej niż tylko pamiętnikiem, ponieważ postanowiłam wprowadzić do niego najważniejsze dla mnie osoby i muzykę.

Martyna Głowacka

Arbuz

grafika

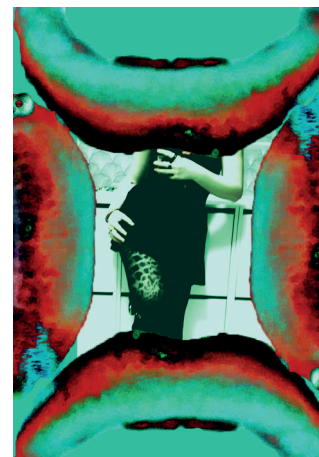
Grafika komputerowa – eksperyment z kolorami i surrealizmem.

Victoria Grygier

mouth and eyes

cykl fotografii

Przez to, że ubieram się w inny sposób, często w moim kierunku padają krzywe spojrzenia i komentarze na temat mojego wyglądu – ale takie uwagi nakręcają mnie bardziej na nowe fity i makijaże.

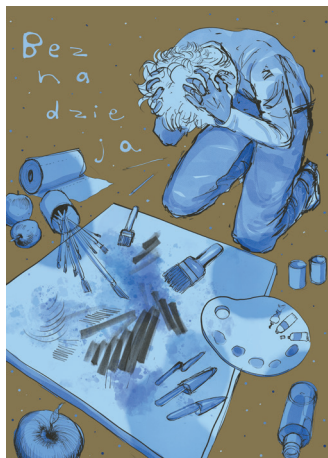
Bianka Grymowska

regres & beznadzieja

grafiki

Regres – grafika cyfrowa nawiązująca do niskiej samooceny artystów i ciągłego dążenia do nieistniejącej perfekcji.

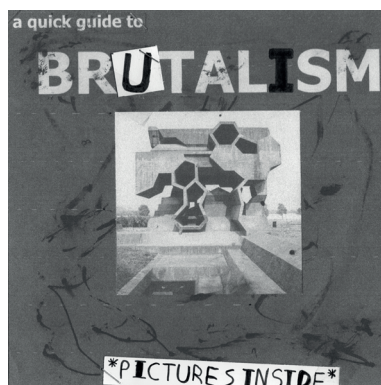
Beznadzieja – grafika cyfrowa nawiązująca do braku weny i załamki artystycznej.

Jakub Gucia

A quick guide to brutalism

seria kolaży

Seria kolaży wykonanych przeze mnie z miłości mojej i ludzi, którymi się otaczam, do brutalizmu w architekturze. Mimo, że ten styl „umarł” na przełomie lat 70./80., nadal jest uwielbiany przez wielu.

Jakub Gucia

demotivation

cykl grafik

Plakaty z serii „demotivation” nawiązują do strasznie dołujących i demotyujących słów, które słyszałem od przeróżnych osób (bliższych mi i dalszych) w ciągu ostatniego roku, kiedy powiedziałem im, że chcę kształcić się w kierunku fotografii/sztuk audio-wizualnych. Uważali to za raczej głupie, ponieważ „co będę robił dalej” i przecież „z tego nic nie zarobisz, a pieniądze są teraz najważniejsze” albo „to nie jest prawdziwa praca.”

Marika Jankowiak

wewnętrzny rozkwit

cykl fotografii

Zdjęcia, które wykonałam, mają dla mnie szczególne znaczenie. Chcę nimi pokazać historię bardzo bliskiej mi osoby, która zmaga się z zaburzeniami odżywiania i depresją. Ma

to na celu uświadomić osoby borykające się z takimi samymi problemami, że da się z tym wygrać. Osoba, o której wyżej wspomniałam, przeszła i nadal idzie przez ogromnie ciężką, pełną wyzwania drogę. Drogę po zdrowie i szczęście. Jednak to, co zostało ukazane przeze mnie na fotografiach, symbolizuje, że wszystko co zostało wewnątrz doszczętnie zniszczone, odradza się i buduje na nowo. Osoba ze wspomnianymi problemami zaczyna dostrzegać w sobie piękno, a walka, którą podjęła, zmierza w dobrym kierunku.

Amelia Januszewska

Niewidzialne

cykl fotografii

Często ludzie boją się uzewnętrznić swoje uczucia i prawdziwe ja. W pogoni za akceptacją innych ludzi, boją się w pełni otworzyć, wyrazić swoje opinie i poglądy, przez co rodzi się uczucie osamotnienia. Ich prawdziwy charakter staje się niewidzialny, powoli się zatracą.

Marta Kaźmierczak

Królowa Kier

seria kart-kolaży

Osiemnaście kart, osiemnaście lat. Zebrałam rzeczy, które towarzyszyły mi przez lata, które mimo wielu zmian w moim życiu sprawiały, że mogłam tworzyć i odciąć się od świata. W mojej szafie pełnej papierów i podłodze ubrudzonej farbą – widzę oparcie.

Marta Kaźmierczak

Film o ryżu

film

Wydaje ci się, że masz tyle ryżu, chcesz się nim podzielić.

Nim się obejrzyysz, ryżu nie ma – i tych, z którymi się dzielisz, też nie ma.

Piotr Kaźmierczak

Kołyska

animacja

Poklatkowy, animowany piaskiem, oficjalny wideoklip do utworu „Kołyska” (ang. „Water Lullaby”) z albumu „Uwodzenie” (ang. „Waterduction”) znanego polskiego folkowego zespołu muzycznego Kapela Ze Wsi Warszawa.

Realizacja filmu zajęła 6 miesięcy.

Dawid Kielma

Anxiety

cykl fotografii

Anxiety (Niepokój) to stan emocjonalny charakteryzujący się uczuciem niepewności i lęku. Może on wystąpić w życiu podczas sytuacji stresowych, ale także tych na pierwszy rzut oka błahych, przez co często zostaje zbagatelizowany. Ta praca przedstawia emocje przez jakie osoba może przechodzić w losowych momentach dnia. Mimo silnych emocji, osoba dotknięta niepokojem często nie pokazuje tego, co czuje, tłumiąc w sobie uczucia.

Paweł Klupś

Opowieści z końca świata

fotografia

Koniec świata może przyjąć formy dowolne, jest to miejsce, sytuacja, a może czas? Za 6, 20 albo 100 lat, kiedy słońce wybuchnie? Tytułowa opowieść dotyczy się jednak osobistego „końca świata” mojej mamy, która na początku lat 2000. straciła swój rodzinny dom w wyniku postępujących wykopalisk i wykupu terenów kopalni węgla brunatnego pod Koninem. Wrócić tutaj mogła dopiero po dwudziestu latach, po zasypaniu byłych obszarów wykopalisk ziemią. Termin „koniec świata” odnosi się też tu do samego wyglądu terenu, niczym nie przypominającego krajobrazu wielkopolskiej wsi, a bardziej będącego czymś na kształt postapokaliptycznego stepu. Do kraju cofa nas jedynie śródpolski wiatrak w tle i daleka panorama stodoł, tak dobrze nam przecież znana. Pierwszoplanowy kabel ostrzega nas jednak przed nadal obecną infrastrukturą kopalni...

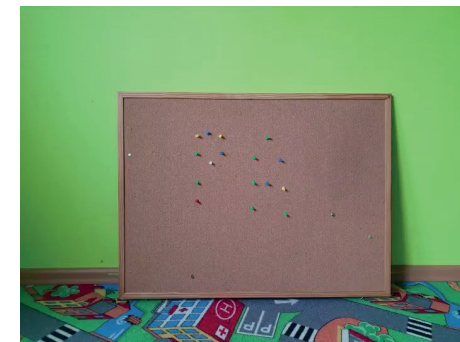
Wiktorja Kowalska

Wybór

filmy

Historia o życiu w trzech domach, pokazana przez wspomnienia i myśli.

Rozdziały:

Dom**Rodzina****Wymagania****Upadek**

Nikola Leśniak

Chapters In Life

film

Praca powstała z nagranych przeze mnie klipów video. Nazwa piosenki w filmiku nie została uwzględniona ze względów preferencyjnych i estetycznych. Piosenka wykonana przez Mareux nazywa się „The Perfect Girl”. Ten à la teledysk przedstawia rozdziały w życiu, zaczynając od uwolnienia się od kłopotów (rodziny, znajomych i ludzi), przez poczucie samotności i pustki, aż do zmiany decyzji i poglądów na świat. Kiedyś miałam takie myśli, dlatego postanowiłam zrobić teledysk o takiej tematyce.

Nikola Leśniak

Okładki Płyty

cykl grafik

Prace na konkurs stworzyłam z myślą o swoich zainteresowaniach. Lubię fotografować, edytować zdjęcia i filmy oraz słuchać muzyki. Wybrałem 10 ulubionych albumów, do których stworzyłam okładki płyt.

Amelia Ławrynowicz

37

wideo

Moja praca to krótki film na zapętleniu, łączący niemal 80 fotografii z prywatnego archiwum. Na każdej z nich widoczna jest liczba 37. Jest to udokumentowanie tego, co widzę każdego dnia od paru lat.

Od kiedy wzrok zaczął przypadkowo trafiać na 37, moje życie nabrało większego sensu – rozpoczął się lepszy okres.

Wiem, że jest ona dobrym znakiem; jej widok wywołuje u mnie szczęście. Czuję od niej ogromne wsparcie i bezpieczeństwo.

Prześladująca liczba jest błogosławieństwem czy klątwą?

Alicja Maćkowiak

Felling it surrounding me

cykl fotografii

Fotografie te oddają uczucie, które pewnie nie tylko ja czuję. Kiedy jest się wieczorem w domu i ma się wrażenie, że wszystko na Ciebie patrzy z ciemnych zakamarków; kiedy wszystkie problemy dnia próbują Cię dotknąć, wrażenie, że ktoś jest z Tobą w pomieszczeniu; kiedy na pewno nikogo tam nie ma. A może ktoś lub coś jednak jest?

Wiktorja Malicka

Normy

cykl fotografii

Właśnie teraz, gdy mam 16 lat, czuję jak wielu ludzi kieruje się normami społecznymi, ciągle myśląc, że wszyscy robią to samo, tak samo się zachowują i tym samym dają nam oczekiwania, które nie mają sensu i nie przydadzą się w naszym życiu.

Od urodzenia cały świat daje nam wyznaczone normy, do których musimy się stosować, utożsamiać z, wierzyć w nie. Rodzice, dziadkowie, szkoła pokazują nam, jak powinnyśmy się zachowywać, czego nie możemy robić, „bo dziewczynki tak nie robią – tylko chłopcy”. (...) Gdy osoba jest inna, posiada własne zdanie, nie zachowuje się jak reszta – nie jest akceptowana w naszym społeczeństwie.

Swoimi fotografiami chcę się podzielić z innymi, ponieważ na tym świecie, a szczególnie w Polsce, jest wielki z tym problem. Chcę by każda osoba mogła być sobą, nie bojąc się tego jak odbierze to społeczeństwo.

Julia Matelska

Patrzysz, myślisz rel

cykl fotografii

Spotkałam pięć intrygujących mnie dziewczyn w pięciu różnych miejscach. Zapytałam, czy mogą zrobić im zdjęcie. Żadna nie odpowiedziała.

Nikola Matkowska

Cicha kolacja

fotografia

Na fotografii chciałam odnieść się do doświadczenia zbiorowego jakim jest samobójstwo. Czaszka leżąca na talerzu ma świadczyć o tym, że niejedna osoba już to zrobiła. Samotne krzesło pokazuje, że osoba została sama i chce iść

na spotkanie ze śmiercią. Świadczą o tym również zakryte oczy i usta pokazujące, że osoba zamknęła się i nie widzi innego rozwiązania oraz chęci rozmowy o problemie. Może to być ostatnia kolacja na jakiej będzie.

Barbaba Micnas

Natural Normality

cykl fotografii

Zbiór dyptyków mający na celu uświadomienie, że każda nasza niedoskonałość jest naturalna. Jest częścią nas. Dlaczego więc wstydzimy się bądź nie lubimy tych cech? To one sprawiają, że jesteśmy wyjątkowi. To one sprawiają, że my to tak naprawdę my. Jako nastolatka otaczam się wieloma osobami, które nie lubią siebie. Czasem niezrozumiałe jest dla nas, dlaczego przykujemy do tego aż tak dużą uwagę. Chcemy być idealni, jednak często idąc tym tropem zapominamy, że każda część ciała nas reprezentuje. Naszą unikalną osobowość.

Dominika Naglewicz

na szybko za szybko

cykl fotografii

Nie ma już dyskusji – jest tylko „rel”.

Zofia Opalińska

W dwie strony

fotografia

Zdjęcie zrobiłam w niemal już opuszczonej galerii w moim mieście. Jakimś przypadkiem, akurat tam poprowadziły nas tego dnia nogi. Od razu spodobało mi się to miejsce z racji, że było takie spokojne i dawało człowiekowi przestrzeń. Znaleźliśmy zatrzymane w bezruchu schody i moi znajomi tak jakoś stanęli – ona w jedną, on w drugą stronę, jakby ich drogi miały się na zawsze rozejść.

Marcel Orzłowski

Martwy z natury

film animowany

Projekt jest połączeniem nagrań i animacji. Był on dla mnie bardzo eksperymentalny, wiele technik zastosowanych w filmiku było technikami, których pierwszy raz uczyłem się stosować.

Projekt powstał pod wpływem trudnych emocji towarzyszących mi podczas przykrego okresu w moim życiu. Miał on ukazywać uczucie braku kontaktu, ciszy oraz niekończącego się czekania na coś, co ostatecznie zrani.

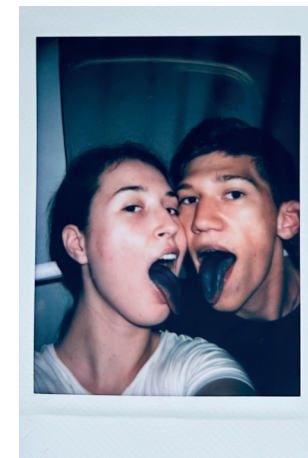

Daria Petrenko

Miłość

cykl fotografii

Na zdjęciach przedstawione zostały moje najfajniejsze momenty, które uwieczniłam aparatem Instax. Na nich ja i mój chłopak.

Oliwia Przybył

Hysteria

wideo

Zatrać się w hysterii.

Marta Sawościanik

to fit in;

cykl fotografii

Wpasować – wpasowywać:
«włożyć jeden element w drugi
w taki sposób, aby razem two-
rzyły dobrze złożoną całość».

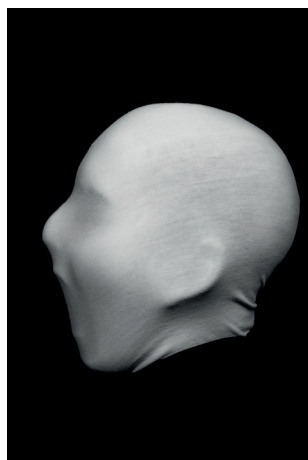
sjp.pwn.pl

Natalia Stefańska

Moje cierpienie

cykl fotografii

Próbuję się ukryć. Schować
przed presją ze strony świata.
Niestety, jest to dla niemożliwe.
Boję się hejtu i ośmieszenia.
Zakładam maskę pokazując, że
jest u mnie wszystko w porządku,
mimo że jestem na wykończeniu
psychicznym.

Amelia Szałańska

Bycie prawdziwym

cykl fotografii

W zeszłym roku zainstalowałam w swoim te-
lefonie aplikację „BeReal” – ale pomyślmy, ile
w tym byciu prawdziwym jest prawdy? Tak
jak w każdej aplikacji, w której można udo-
stępnić zdjęcia, da się oszukać, tak również
jest to możliwe w „BeReal”. Każda z osób,
która posiada aplikację, dostaje powiado-
mienie o tej samej godzinie i ma 2 minuty na
zrobienie zdjęcia. Pytanie brzmi: ile osób tak
naprawdę robi to w wyznaczonym czasie?

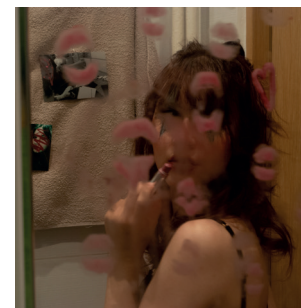
Są osoby, które czekają na idealną sytuację, aby pokazać innym
jak świetnie się bawią – malują się specjalnie, pozują kilka razy
dla idealnego zdjęcia, ale i tak coś im nie pasuje.

Wybrałam zdjęcia z tej aplikacji, które na 100% są prawdziwe. Na
jednym zdjęciu super się bawię, natomiast na innym jestem 700
km od Poznania na cmentarzu u mojego śp. Dziadka. (...) Poka-
zujemy swoje uczucia, humory, problemy i swoje rozterki życiowe.
Nie wstydyźmy się tego.

Maja Sztuba

stupidness

cykl fotografii

Making a clown of myself,
over and over again.

Wojciech Szulc i Wiktoria Hołoga

qmple

film

Film „qmple” stworzyliśmy myśląc o czasie, który spędzamy razem jako znajomi posiadający wspólne zainteresowania. W dobie nowoczesnych rozwiązań fotograficznych, niskojakościowe filmiki nagrywane aparatami kompaktowymi stają się odskocznią, która nadaje klimat i oddaje stylistykę retro, którą jako młodzież się fascynujemy. Zależało nam na stworzeniu pamiątki ze spędzonych razem chwil.

Agata Tomaszewska

Flixolitide, Dalej czuję, że znikam, Każde danie nawet proste zastąpiłam zwykłym tlenem

cykl fotografii

Moja praca jest dla mnie czymś w rodzaju oczyszczenia. Przedstawiam w niej swoje odczucia i spojrzenie na choroby, które są ze mną od małości. Projekt nie posiada jednego, głównego tytułu. Każde ze zdjęć odnosi się do konkretnego uczucia, które towarzyszy mi w codziennym życiu. Pokazuje moje zmagania się z astmą oraz zaburzeniami odżywiania, które prowadzą do samotności.

Mateusz Twardowski

Jak cię widzą, tak cię piszą

cykl fotografii

Jestem Mateusz, ale wołają na mnie Twardy. Od ponad trzech lat interesuję się streetwear'em i jest to moja ogromna pasja. W ciągu kilku lat w branży „buciarskiej” poznałem wiele osób, które poprzez swój ubiór próbują wyróżnić się z tłumu, pokazując zarazem swoje obecnienie w tej kategorii modowej. Tematem, który chciałem poruszyć w swoich zdjęciach jest podejście młodzieży do wyrażania siebie poprzez ubiór. Wielu ludziom wydaje się to błahe, lecz wśród młodego pokolenia bardzo dużo ludzi zwraca na to uwagę i przypisuje temu dużą wartość, oceniając przy tym drugą osobę. Osoby ubierające się w droższe ubrania próbują pokazać swój wyższy status społeczny, ale również drogą metką starają się zastonić swoje niedoskonałości.

Martyna Zakrzewska

Kontakt wzrokowy

cykl fotografii

Kiedy ktoś zaczyna mi patrzeć w oczy, nawiązuję kontakt wzrokowy tak długo, póki on sam go nie przerwie. Dodaje mi to pewności siebie. Drugiej osobie robi się głupio. Nie lubię kontaktu wzrokowego.

Emilia Wiśniewska

pustopelne kąty

cykl fotografii

Mam na imię Emilia. Mam 17 lat. Specjaliści twierdzą, że w mojej głowie wszystko styka, ale czy na pewno? Czy wy też, idąc ciemnym pustym korytarzem, nie czujecie się sami? Postacie różnego kalibru – wielkie, małe, bardziej lub mniej wyraźne. Zastanawia mnie ile osób czuje to samo, ile osób się z tym zмага czy też zmagają? Często dostaję pochwały na mój temat od całkiem obcych mi person – kiedy indziej spotykają mnie mniej miłe zaczepki. Ale czy mnie to obchodzi? Absolutnie nie. Ludzie są prości. Czuję się tutaj jak w symulacji – mogę zrobić wszystko, co tak naprawdę przyjdzie mi do głowy. Tylko fizyczność nas ogranicza. Samotnie podążając korytarzem czuję się jak w tłumie, rozglądając na boki czasami się przepycham. Od czasu do czasu odezwę się niemiło do gościa, który właśnie przywalił mi z barku, bo jego duma nie pozwala na zejście z wyznaczonego szlaku. Niektórzy z nich są przerażający, naprawdę. Dlaczego stoisz za tym murkiem i tak wpatrujesz się swoim pustym, zimnym wzrokiem – myślisz, że cię nie widzę??? Takie rzeczy trzymały się ze mną od kiedy pamiętam. W latach przedszkolnych rodzice często pytali z kim rozmawiam, a ja odpowiadałam niewzruszenie: „z panem”. Pan to dość ciekawa postać, która zaistniała w początkach mojej pamięci. Pamiętam, że często zjawiał się z kapeluszem na głowie, a jego struktura... Hmm... Struktura – czy to miało strukturę? Nie pamiętam. To było czarne, nie miało oczu, twarzy. W sumie to nic nie miało...

Kiedy wychodzę przewietrzyć głowę na samotnym spacerze, zaczynam nagle biec. Biegnę przed siebie. Ścigam się z paranoicznymi myślami. To właśnie przed nimi uciekam. Biegnę coraz szybciej i szybciej, aż przed moimi oczyma nie robi się ciemno, a nogi odmówią posłuszeństwa, aż postanowię usiąść, a w ostateczności mnie dogonią. Zaczynam się śmiać, dostaję masę, nagle masę energii znikąd, żeby później poczuć znów brak motywacji oraz pustkę.

jury konkursu

Joanna Czarnota

Weronika Krawczuk

Paweł Wawrzyniak

Marek Zakrzewski

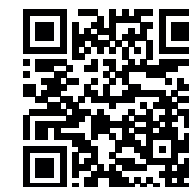
zespół Fotografii WBPiCAK

IG: @fotowbpicak

FB: @fotografiaWBPiCAK

www.wbp.poznan.pl/fotografia/

mail: foto@wbp.poznan.pl

IG, TikTok:
@filtr_konkurs

Maria Ambroż
Igiel Banasiak
Antoni Bednarek
Kinga Bożek
Dominika Burzyńska
Maja Danielczak
Mikołaj Danielewski
Cyprian Drąg
Zuzanna Dymecka
Amelia Dziemidzionek
Iga Gliszczyńska
Martyna Głowacka
Victoria Grygier
Bianka Grymowska
Jakub Gucia
Wiktoria Hołoga
Marika Jankowiak

Amelia Januszewska
Wiktoria Jażwicka
Marta Kaźmierczak
Piotr Kaźmierczak
Dawid Kielma
Paweł Klupś
Kika Koman
Wiktoria Kowalska
Edmund Krajewski
Nikola Leśniak
Amelia Ławrynowicz
Alicja Maćkowiak
Wiktoria Malicka
Julia Matelska
Nikola Matkowska
Barbara Micnas
Dominika Naglewicz

Zofia Opalińska
Marcel Orzłowski
Weronika Pająk
Daria Petrenko
Milena Półrończak
Oliwia Przybył
Marta Sawościanik
Natalia Stefańska
Nikola Stępień
Amelia Szałańska
Maja Sztuba
Wojciech Szulc
Agata Tomaszewska
Mateusz Twardowski
Emilia Wiśniewska
Martyna Zakrzewska

Wojewódzka
Biblioteka Publiczna
i Centrum Animacji Kultury
w Poznaniu

WIELKOPOLSKA

URZĄD
MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO